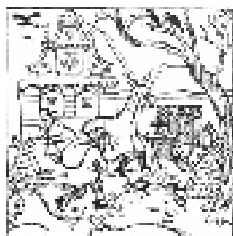

Slavit, či neslavit?

Církevní rok je rozdělený na několik období. Slouží k hlubší přípravě nebo prožívání tajemství naší víry. Advent, vánoční období, svatopostní doba, velikonoční doba, mezidobí, čili období přes rok. Doba od Tří králů do Popeleční středy, kterou právě prožíváme, se nazývá *masopustem*. Tento název mne trochu mate, vždyť je to spíš období hojnosti a radovánek a nic nenasvědčuje, že bychom se chtěli od našich oblíbených „masných hrnců“ zdržovat. Podle nákupních vozíků u pokladen s potravinami trvá masopust celý rok. Zamysleme se tedy nad historickým i duchovním rázem masopustu, abychom si ho mohli jaksepatří pořádně vychutnat. „Je to doba svateb, plesů, zábav a bujného veselí, jež vrcholí zvláště v posledních 3 dnech, tzv. ostatcích, t.j. v neděli, pondělí a úterý před Popeleční středou. Někteří jeho původ odvozují od pohanských saturnálií a bakchanálií. Masopust (zejména na venkově) má podobně přestrojování se v maškary a provozování všelijakého bláznovství“, uvádí *Ottův slovník naučný*. V celé Evropě, zvláště na jihu, ve Francii a Itálii, pořádají se veselé taneční zábavy, maškarní průvody, přestrojování, hodování. Slaví se carnevale (Sbohem, maso!) Velice známý je kupříkladu karneval v Benátkách i v brazilském Rio de Janeiro.

Masopustu jsou věnovány celé knihy. Já jsem své poznatky čerpala hlavně z knihy Čenka Zírta: *Staročeské výroční obyčeje*, z r.1889. Nejstarší písemné zmínky o masopustních rejích z Čech i Moravy pocházejí z 2.polooviny 13. století od Vlacha Henrica de Isernia, který byl ve službách krále Přemysla II. Ve svých listech líčí nevázanost tehdejších bujných mravů. Toto svědectví cizince potvr-

zuje, že masopustní veselí ve 13. století bylo v Praze již známé a oblíbené. O masopustu ve 14. stol. se zmiňuje Štítýn, který vyčítá vrstevníkům, že slaví masopust rozpustile, hříšně. Píše i o tom, že se jedí oblíbené masopustní *koblíhy* a *šišky*. Sám král Václav IV. strojil skvělé masopustní hody a zval k nim panstvo i měšťany a v 15. stol. i král Vladislav český v Starém Městě pražském hodoval 3 dni. Podstatou hlučných radovánek byla muzika, tanec a přestrojování se za maškary. O masopustu se konaly soudy poddaných, protože v těch dnech bylo nejmíň práce.

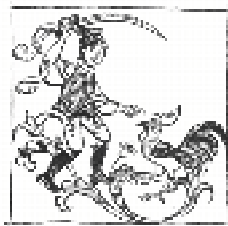
Kalendář hvězdářský z r.1575 nazývá poslední 3 dny masopustu *šťastnými*, kdy se má vstupovati do stavu manželského. Z masopustních žertů a maskování vyvinul

se obřad pochovávaní Bacchusa. Staří Čechové měli i masopustní divadelní hry, které se tu dostaly nejspíš od Němců, ale psal je i Dačický. Jiný druh masopustních her byla divadla žákovská. (V r.1535 v Praze hráli v radní síni Novoměstské. 15.2.1560 za obecné pochvaly hráli světenci jezuitů na nádvoří Klementina hru *O boji těla s duchem*.) Studenti s hrami kočovali i po venkově a byli za to odměňováni dary. Panovnické masopustní reje se po třicetileté válce přenesly z Pražského hradu na císařský dvůr do Vídně. Tam panstvo slavilo maškarní „selskou svadbu“, kde kromě jiných postav byli i český a hanácký sedlák a selka (v r.1725 kníže Aueršperg a hrabě Harrach). Kolem poloviny 18. století se o masopustu začaly pořádat zvláštní taneční zábavy zvané *reduty*. V Čechách se první konala v r.1752 v pražském pivovaru „U Kleplotu“. Prostonárodní masopustní zvyky se dodržovaly i v 19. století.

V městech politické úřady omezili či pozměnily ráz slavení, ale na vesnicích se dále konaly maškarní průvody, vodíval se medvěd, pohřbívala basa. Téměř všude končila masopustní zábava přesně v úterý o půlnoci. S ní zatroubil ponocný na roh a rychtář či některý z radních vyzval všechny, aby se v klidu rozešli domů, protože nastala středa a s ní předvelikonoční půst.

Vlastimil Vondruška v knize *Církevní rok a lidové obyčeje* píše o zvyku 13. stol. ve francouzských klášterních kostelech, kde devátou neděli před velikonoce měli tzv. „alelujové officium“. Lidé se loučili s aleluja a konal se jeho po-

hřeb, což je vlastně přímá podoba lidového pohřbu masopustního Bacchusa, či basy. Pro různá uličnictví byl však obřad zakazován. Čeští mravokárci (mimo jiné i Chelčický a mistr Jan Hus) od středověku vystupovali proti rozpustlosti a nerozumnosti, protože mnoho lidí kvůli maškaram přišlo o úspory a pro nemírné pití i o zdraví.

„Čas radosti, veselosti světu nastal nyní“, dalo by se zpívat i o masopustu. Pamatuji se však, že za mého dětství jsme poslední tři dni před Popelčíní středou v kostele před vystavenou Oltární Svátostí konali tzv. prosebné dny a odprošovali Boha za nesčetné urážky masopustní nevázanosti. Křesťan má radostně prožívat celý rok, ale i v radostných dnech masopustu se máme zamýšlet nad vážností období půstu i nad svými formami kajícnosti.

Helena

Informace z Farní rady

Na konci ledna se už podruhé ve svém funkčním období sešli farní radní. Ticho po pěšině by mohlo budit dojem, že se Vás to nijak netýká. Snad tedy informace ze zasedání rady, které by se měly na tomto místě objevovat pravidelněji, posílí vědomí spoluzodpovědnosti nás všech za to, kým před Pánem a sobě navzájem jsme. V některém z příštích čísel připomeneme jednotlivé členy rady, na které se můžete obracet s podněty ohledně našeho farního společenství. Z lednového jednání pro tentokrát vybírám přehled akcí naplánovaných na nejbližší půlrok, abyste si mohli vybrat termíny s dostatečným předstihem poznačit do svého kalendáře. O koncertu manželů Radových 18.2. už informují plakátky na vývěskách v kostele. V rámci občasných úterňích přednášek se 24.2. můžete setkat s P. Fialou, který pohovoří o současné fázi sněmu a úloze laiků v ní. (Jeho pohled bude zajíma-

vým doplněním k diskusi s paní Kotrbovou, na které mnozí z Vás byli.) Na sobotu před Květnou nedělí, tedy 3.4., je naplánována duchovní obnova farnosti s příležitostí ke svátosti smíření a udílením svátosti pomazání nemocných. Ve dnech 23.-25.4. nabízejí školské sestry duchovně-relaxační víkend v Choceradech. Na svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí 8.5. je naše farnost zvána na pouť na Hrádek u Vlašimi. V rámci střeoevropských katolických dnů se můžete vydat také na pouť národů do Mariazell, ta se koná ve dnech 21.-23.5. V květnu se též počítá s dětským dnem, přesný termín a program jsou zatím v jednání. 27.6. odpoledne můžete vyrazit do Ostrova u Poděbrad. A na závěr ještě jeden výhledový termín - na 18.9. se chystá pouť farnosti do Hejnic a německého Zittau.

Tolik plán. Nakolik se stane skutečností, to záleží i na Vašem zájmu!

Marie

Ludmila

Zpravodaj římskokatolické farnosti sv. Ludmily na Král. Vinohradech

Číslo 10

Občasník

Vychází 15. února 2004

Poslání naší farnosti:

Chceme být otevřeným a živým společenstvím, které je tu pro všechny.

Dotýkat se kříže

Milí čtenáři,
svatopostní doba je na spadnutí a my si lámeme hlavu, jak ji nepromarnit a dobře ji prožít. Proto bych v dnešním úvodníku vyzdvihl některé její rysy. V první řadě nejde jen o to „něco si odepřít“, něco někomu (sobě) zakázat. Pozitivní stránkou pokání, o které nám jde, je fakt, že jsme hříšníci a že potřebujeme obrácení. Je to také vědomé společné nesení vin církve a společnosti, ve které žijeme. A především vědomé přijetí kříže jako spásonosného daru, který nám ukazuje Ten, který tíhu **všech** křížů vzal na sebe.

Bývá tradicí, že společně začínáme přípravu na velikonoce obřadem přijetí popelce jako přihlášení se ke konání pokání. Toto rozhodnutí v sobě nese i fyzické přijetí kříže. Jedni moji přátelé dělají na Velký

Pátek scénické provedení pašijí a zpěvů k tomu určených. Jde sice o mimoliturgické provedení, ale přinesou si k tomu „svůj“ velký a těžký kříž a při jeho vztyčování konají muži prostraci (padnou na tvář do prachu země) a ženy si zahalí tváře závojem. Je to symbolické gesto, ale výmluvné. My sice nemáme konat pokání na odiv okolí, bylo by to proti Ježíšovu návodu (srov. Mt 6,16-18), ale vyjádřit jej musíme. Nejde jen o mentální proměnu, ale skutečné dotýkání se křížů nemocných, ubohých, hladových a duchovně strádajících. Musíme tedy pracovat na odstraňování zkorunatých tkání našeho srdce, abychom lépe viděli potřeby světa a uměli odpovědět na jeho miserii. Řeči o solidaritě ještě nikdy samotný skutek bliženecké lásky neuskutečnily. Dotknout se kříže znamená někdy i silné překonání se, odložení konvencí a seriózních tváří křesťanů povznesených nad tento svět. Přeji nám všem, aby se to během čtyřiceti dnů alespoň trochu podařilo.

Váš P. Gereon.

FARNÍ CHARITA

Farní charita u kostela sv. Ludmily na nám. Míru je nerozlučně spojena s její ředitelkou paní Miroslavou Hokynářovou. Paní Miroslava Hokynářová je nerozlučně spjata s hnutím Opus Dei a jeho zakladatelem, světcem Josemario Escrivá de Balaguer.

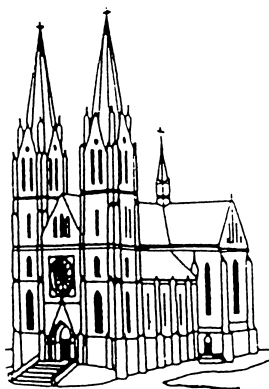
Paní Hokynářová chápe svou činnost ve Farní charitě jako poslání. Je přesvědčena o tom, že Bůh jí posílá do cesty lidí, kteří jí v této práci pomáhají. Jejím velkým vzorem je zakladatel hnutí Opus Dei svatý Josemario Escrivá de Balaguer, s jehož myšlenkami se seznámila (jak sama říká) díky Duchu Svatému. Půjčila mi knihu Opus Dei od Vittoria Messoriho (známého zejména jeho rozhovory s papežem Janem Pavlem II, které vyšly pod názvem Překročit práh naděje). Když jsem v ní listoval, všiml jsme si podtržených řádků a odstavců. Jeden mě zvlášť zaujal:

„Aby potvrdil strategii a styl tohoto „domáciho“ misionářství, téměř skrytého, avšak neobyčejně účinného, don Escrivá vyzýval: „Pracuj tam, kde jsi, plň své profesionální povinnosti se všim všudy, každý den se zlepšuj. Buď čestný, chápavý a štědrý k druhým. Buď náročný sám k sobě. Snaž se o askezi a buď radostný. To bude tvým apoštolátem. A aniž bys pochopil proč, neboť znáš svou malost, lidé z

tvého okolí tě začnou vyhledávat a budou s Tebou hovořit, přirozeně a jednoduše: Když půjdeš z práce, v továrně, ve svém bydlišti, na procházce. . . “ Je to, jak už víme, apoštolát důvěry a přátelství, bez kazatelů, přednášek, rétoriky, teologických zmatků.“

Farní charita při kostele sv. Ludmily zahájila svou činnost v r. 2001. U jejího zrodu stál (stejně jako u mnoha dalších aktivit) P. Vojtěch Eliáš. Při zasedání Farní rady „nadhodil“ myšlenku zřízení Farní charity. Kolegyně ze Scholy, která byla zároveň členkou Farní rady, tuto informaci předala pí. Hokynářové a přidala své přesvědčení, že právě ona je tou správnou osobou k vedení Farní charity.

Po důkladném zvažování nabídku přijala. A dala se okamžitě do náročné práce. V přízemí na faře si vybuodovala „zázemí“. Malou místnost s počítačem, kde připravuje a vymýšlí vše potřebné pro zajištění chodu Farní charity. Od začátku měla jasno v tom, že činnost Farní charity musí být zaměřena na staré a nemocné lidi. Jako bývalá porodní asistentka dobře věděla, že profesní zdatnost je stejně důležitá jako nadšení pomáhat.

Studuje, navštěvuje kurzy a přednášky. Zúčastnila se i několika mezinárodních seminářů, které byly zaměřeny na trénink paměti seniorů. Tato cvičení provádí jako oficiální trenér. Ohlas na ně je velký. (Po zveřejnění v Katolickém týdeníku dostala nabídky na tato cvičení od zájemců z celé Prahy.) Stejně nároky má i na své asistenty. Chce, aby se starým lidem dostalo co nejlepší péče.

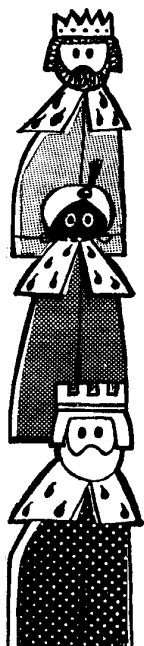
Činnost Farní charity je zaměřena jak na aktivní seniory, tak na ty, kteří potřebují péči v domácím prostředí. Těmto klientům nabízí pečovatelskou službu, komplexní aktivizaci v domácím prostředí, asistenční službu a domácí respitní péči. Pro aktivní seniory pořádá Farní charita „Klub aktivního stáří“. Setkání členů Klubu je každý čtvrtek od 14.00 na faře v Jugoslávské ul. 27. Programy Klubů jsou otištěny ve Zpravodaji pro seniory a najdete je i na nástěnce v zádveří kostela sv. Ludmily. Jednou za měsíc je tzv. „Velký klub“, který

bývá zpravidla v prostorách Arcidiecézní charity v Londýnské ulici 44 nebo KDM. Do Velkého klubu zve pí. Hokynářová osobnosti našeho veřejného života (např.: mima Jaroslava Čejku, herce Radovana Lukavského, Prof. Jiránka aj.)

Z výše uvedeného vyplývá, že aktivity Farní charity (a tedy pí. Hokynářové) jsou úctyhodné. Když k tomuto přidáme měsíční vydávání Zpravodaje pro seniory, práci na zpracování grantů, rozsáhlou korespondenci a hodiny strávené na různých jednáních, pak dostaneme obraz horlivé ženy, jejíž neúnavná činnost dala vzniknout jedné fungující Farní charitě.

Jedna z posledních aktivit Farní charity byla „Tříkrálová sbírka“. Informaci o ní jsme otiskli v lednovém čísle občasníku. Bližší podrobnosti Vám přinášíme v tomto čísle.

klm

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Při letošní Tříkrálové sbírce bylo v naší farnosti vybráno Kč 17.794,-. Část těchto prostředků přispěje k provozu Azylového domu pro matky s dětmi v Příbrami a k provozu sociální jídelny při Azylovém domě sv. Terezie v Praze - Karlíně. Větší část, přibližně 2/3 těchto peněz, lze nárokovat na konkrétní sociální projekt v místě, kde byly vybrány. Ředitelka farní Charity, paní Hokynářová, vypracovala záměr zřízení fondu na podporu vícečetných rodin, z něhož by mohly být vypláceny např. příspěvky na ozdravné pobyty dětí. Tato žádost bude předložena ke schválení České katolické Charitě.

Marie

Pastorační nabídka

Bohoslužby v našem kostele:

NE	:	9:00*	11:00 [◇]	16:30
PO a ÚT	:			16:30
ST a ČT	:	6:30		16:30
PÁ	:	7:30 [†]		16:30
SO	:			16:30

* první neděle v měsíci latinsky, čtení a promluva česky
◇ během mše bohoslužba slova pro děti v kapli kostela
† pouze každý první pátek v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: vždy půl hodiny před začátkem mše sv. nebo po domluvě s knězem.

Každý první pátek v měsíci probíhá po mši sv. v 7:30 Výstav Nejsvětější Svátosti, zakončen je v 16:30 mši sv. slouženou biskupem.

Pravidelné akce:

P o	15:00	Náboženství pro děti 3.–5. třídy	S t	9:00	Společenství sv. Jáchyma a Anny, setkání seniorů
	17:30	Schůzka ministrantů		14:00	Náboženství pro děti předškolního věku a 1.–2. třídy
	18:30	Katechumenát, příprava na křest		15:00	Náboženství pro žáky 6.–9. třídy
	19:30	Ženská gregoriánská schola, zkouška		17:15	Úklid v kostele 18.2. a 3.3.
	20:00	Náboženství pro dospělé		19:00	Biblická hodina, výklad Písma sv.
Ú t	18:30	Zkouška chrámového sboru	Č t	9:30	Setkání maminek
				17:15	Modlitba nešpor (v kapli kostela)
				17:30	Příprava na biřmování
				19:00	Meditace nad evangeliem příští neděle

Všechny akce probíhají na faře, pokud není uvedeno jinak.